

Preguem encara a tots els nostres subscriptors que es vulguin fer càrec de les deficiències que hagin pogut experimentar en el repartiment de *l'Instant*. Resitaran corregides tot seguit

l'Instant

DIARI DE LA NIT

El diari de Londres "The Times" ha complert 150 anys

Durant 122 anys fou propietat d'una sola família

EL SEU FUNDADOR ERA UN HOME FRACASSAT EN DOS AFERS ANTERIORS I QUE VA PENDRE UNA BONA REVENJA CONTRA LA SORT

Una història exemplar de diari poderós i honrat

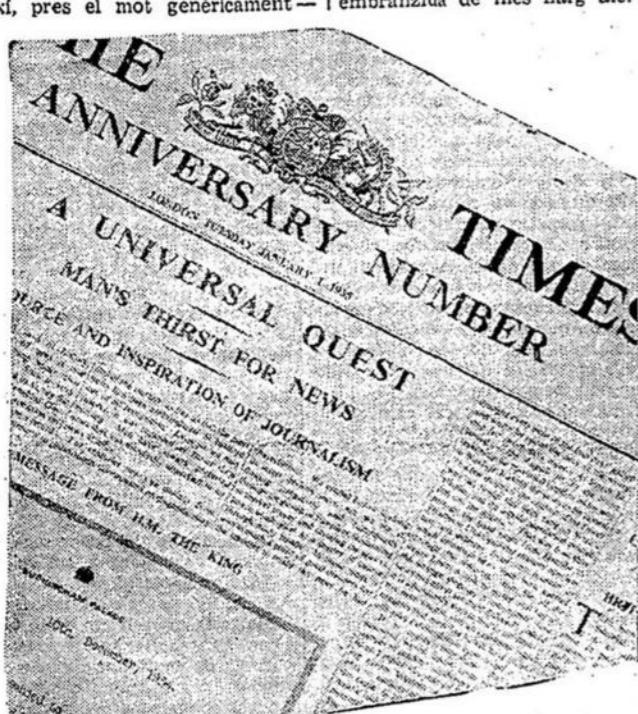
LA INTERVENCIÓ DE LORD NORTHCLIFFE EN LA DIRECCIO DEL «TIMES»

per Miquel Capdevila

Hom ha parlat molt de la influència que la Premsa hagi pogut tenir en l'opinió pública. Una l'han exagerat i han fet del qualificatiu d'equar poder un abús evident, i altres l'han rebaxada amb rançuna excessiva.

Com en tantes coses de la vida humana, podríem dir que la veritat resideix en el terme mitjà vist amb ull despert.

No és veritat que la Premsa — així, pres el mot genèricament —

Un tros de la capçalera del número extraordinari publicat per «The Times» amb ocasió de fer 150 anys de la seva aparició

tinc tanta influència en el pensament de l'home, car hi ha premsa que no és sinò reflex de l'opinió del moment, com un mirall qualsevol reflecteix les coses que passen d'un radi curt de percepció. Aquests diaris que publiquen partits i homes atents a servir els interessos del moment, no acostumen a orientar res, sinó que resulten insígnies passatger i esborradís.

Però hi ha una altra premsa, po-

va establir el control de l'Estat als afers de la Companyia de l'Índia, i el desventurat Tippu Sahib era vençut per segona vegada; pagava una forta indemnització i reconeixia la sobirania anglesa damunt de la meitat del seu territori.

La depressió no va impressionar els governants d'Anglaterra ni va intimidar John Walter que havia perdut la seva fortuna negociant, primer, amb carbó, i després amb assegurances. Amb un gest d'audàcia, havia adquirit l'any 1782 una patent per a muntar una impremta amb innovacions, a la Plaça de la Casa de la Imprenta, on encara hi ha establert el «Times».

A fi que servís principalment de reclam als llibres i fascicles que pensava editar John Walter, va publicar el «Daily Universal Register». Ja fou un diari de gran format, puix que tenia quatre columnes i la base dels seus ingressos eren els anuncis, especialment els de la impremta del seu propietari.

Quan va morir el seu primer editor, l'any 1841, «The Times» ja era una potència cultural i financer. I actuava com un poderós orgue independent de l'opinió pública, i l'Anglaterra havia començat l'època victoriosa, l'èra de prosperitat i glòria que resulta un llargissim segon d'or per al país.

No tot havien estat glòries i fortunes. Durant la seva vida d'innovador, Walter havia sofrit entrepussades de tota classe, havia estat a la presó reiteradament, havia

— He treballat molt — afegí — He arribat a fer jardines de treball de més de 14 hores... Tot seguit que vaig entrar, vaig donar ordre que els afers no triguessin més de 48 hores en ésser resoltos a cada Departament.

— ¿Qué pensou de l'Ajuntament que vareu trobar en fer-vos càrrec de l'Alcaldia el dia 7 d'octubre?

— No he volgut investigar res. Res absolutament. M'he dedicat a dirigir el que m'havien posat a les mans de la millor manera que he pogut i prou. Tampoc m'he volgut preocupar de com aniran les coses quan jo ja no hi sigui.

— Quant de temps penseu ésser-hi encara?

— No ho sé. Suposo que ja em queden molt pocs dies. Potser quatre, potser sis, potser vuit; depen del pla general de normalització política de la regió. Jo sóc ací perquè m'hi van manar; quan m'ho manin, cessaré.

La memòria estesa pel senyor Martínez Herrera sobre els seus tres mesos d'Alcaldia accidental, que li feia un altre diari com «The Times», el gran diari londinenc que ara ha complert 150 anys de la seva existència, l'ha pogut gloriosament d'una història glòria d'una vitalitat cada dia renovada.

«The Times» va néixer l'any 1785 amb el nom de «Daily Universal Register», que va canviar l'any 1788 per a defensar-se de la competència que li feia un altre diari anomenat «World», prevagut del seu nom monòlitic. Llavors es va dir «The Times or Daily Universal Register», i poc després va posar-se senzillament «The Times».

Quan va néixer «The Times», revisava a l'Anglaterra Jordi III, i era primer ministre, de feliç dos anys, Giulio Pitt, el Jove. En aquells temps nefastos per al

pagat fortes multes i fins havia estat clavat al piló de la vergonya a Charing Cross.

Va encarregar-se de la direcció del diari el fill del fundador anomenat John Walter II, el qual ja

Barcelona, divendres, 4 de gener 1935

Cada dia a la pàgina especial de *l'Instant* els programes de ràdio de tot el món

En el Consell de Ministres d'aquest matí el senyor Alcalà Zamora ha acabat el seu discurs sobre l'experiència constitucional dels seus tres anys de mandat

El cap del Govern diu que mirarà si avui mateix pot donar-ne una referència oficial

El senyor Lerroux parla de la reorganització ministerial: «L'he de fer, però no tinc pressa»

ITALIA AL SARRE

Els tanks pertanyents a les tropes italianes del Sarre passen revisió pels carrers de Sarrebruck, on han estat hissades nombroses banderes alemanyes

MADRID, 4.—Des de les onze del matí fins a la una i deu minuts de la tarda estigué reunit el Consell de ministres al Palau Nacional.

El senyor Martínez de Velasco fou el primer de sortir, diugué que S. E. el President de la República havia acabat la seva disertació sobre l'experiència constitucional durant el seu mandat.

El senyor Lerroux que sortí moments després, feu les següents manifestacions:

— Ha acabat S. E. el seu admirable discurs exposant la seva experiència constitucional relacionada amb diversos articles de la

Constitució. Miraré si en el dia d'avui puc fer una recopilació del discurs per a donar-lo una referència que sigui oficial.

No el he d'amagar que en algunes coses, no per conveniences polítiques, sinó per conveniences internacionals, no podrem ésser tan clars com ho ha estat S. E. En les altres serem tan explícits i clars com el President.

Afegeix que el consellot no havia tingut importància i que en ell s'havien aprovat uns comandaments del ministeri de la Guerra, entre els qual figura el comandament de mitja brigada de Bilbao.

S'interrogà si s'havien ocupat de la reorganització ministerial, i el senyor Lerroux contestà que encara no.

— Així, no si ha de pensar? — preguntà un informador.

— Si, si. La tinc de fer, però no tinc presa.

El ministre de Comunicacions es limità a lluir la nota oficial, i quan un dels informadors li preguntà si hi hauria nova reunión ministerial perquè el cap del Govern els donés compte de la referència del discurs del President de la República, contestà:

— Es de suposar que es celebra, però com que aquesta tarda actiu-

re a la Presidència, ho preguntare i amb molt de gust els ho comunicaré.

La nota oficial diu així:

«AGRICULTURA. — Decreto destinando a los servicios que se indican, a los ingenieros agrónomos señores Ruiz Actien y López Neira.

Idem concediendo determinadas facultades, en orden a la realización de obras, a las mancomunidades de labradores.

Expediente de demarcacións zonals forestales en la cuarta división hidrológica forestal.

Nombra vocal veterinario del Consejo del Instituto de Reforma Agraria, a don Santiago Tapia Martín.

TRABAJO. — Excepción de sueldo para la construcción de un asilo de ancianos inválidos en Cabranchel.

GUERRA. — Expediente de libertad condicional del corregido Antonio Cetano Ballester de la prisión militar de Mahón.

OBRAS PÚBLICAS. — Decreto jubilando al interventor de línea del Estado en la explotación de ferrocarriles, jefe de Administración civil de tercera clase, don Gonzalo Rodríguez y García de Aguilar.

El president Roosevelt vol emprar diferents mitjans per a posar fi a la cursa dels armaments

WASHINGTON, 4. — El President Roosevelt ha decidit posar fi, durant l'any 1935, a la costosa carexa d'armaments.

Compta com a primera mesura, amb un projecte degut a Mr. Cordell Hull, en el qual opta pel control de la fabricació d'armes.

En segon lloc, es proposa provocar un acord a la Conferència Internacional del Desarmament.

El ministre dels Estats Units a Berna, partirà cap a Europa el dia 10 del corrent, amb les instruccions de sondejar els governs europeus referent a qüestions relatives a la reunió de la Conferència del Desarmament.

Els Estats Units tenen la intenció de demanar la inclusió d'Alemanya en les converses, i poseïrà també a la Conferència del Desarmament. — Fabra.

UN PROMETATGE

S'ha fet públic el prometatge entre la filla del gran polític anglès Sir Austen Chamberlain, Miss Beatrice Diane Chamberlain, i Mr. Arthur Terence Maxwell. El casament s'efectuarà el pròxim mes de febrer. La parella fotografiada amb llurs gossos favorits el blanc «Nipper» i el negre «James». — (Express Foto)

El senyor Ferran Gasset pren possessió de la presidència del Tribunal de Garanties

S'acorda el processament i presó del senyor Companys

El tribunal s'inhibeix del sumari contra el senyor Casanoves. — Dimissió del Sr. March

MADRID, 4.—Aquest matí, a les onze, es reuní el ple del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Prengué possessió del càrrec el nou president d'aquest alt organisme, senyor Ferran Gasset.

Per absència del senyor Albornoz, president sortint, li donà possessió el president del Consell d'Estat, senyor Abad Conde.

El senyor Gasset pronuncià un petit discurs per tal d'agrair el nombrament, considerant-se excepcionalment honorat amb presidir el més alt Tribunal de la nació. Ofereix ser imparcial en la seva comisió i es congratula de la composició d'esmenyant organisme, els membres del qual són tots mereixedors del càrrec que foren elegits.

Després es donà compte de la dimissió del vocal d'aquest alt tribunal, senyor Joan March, elegit per Balears, per incompatibilitat amb la seva acta de diputat.

l'instant

DIARI INDEPENDENT

Redacció i Administració: Rambla de Cànoves, 2 i 4. primer. Telèfon 24200.

Anuncis: Radio Associació de Catalunya, Rambla dels Estudis, 8. principal. — Telèfon 20751.

Imprenta: Ferlandina, 9. — Telèfons 15110 i 15151.

Subscripció mensual a: 250 Pts. Subscripció trimestral: 750 "

AL TRIBUNAL DE CASSACIÓ DE CATALUNYA

El fiscal declara la incompetència del Tribunal per a entendre en el recurs de reposició presentat pels ex-funcionaris de la Comissaria general d'Ordre públic

Davant el tribunal de Cassació de Catalunya s'han presentat uns recursos signats per 32 ex-empleats de la Generalitat, a la Comissaria General d'Ordre Públic, contra la disposició de declarar-los cessants. El fiscal en el Tribunal de Cassació ha contestat a la petició dels recurrents alumnes de l'Escola de Policia de la Generalitat, contra la disposició de l'ex-conseller senyor Dencàs, d'expulsió de la dita Escola, que no és competent aquest Tribunal a entendre en aquesta qüestió, per tal com l'Ordre Pública ha deixat ja de pertànyer a la Generalitat i sols depèn aquesta qüestió de la Direcció General de Seguretat.

PELS FETS DEL DIA 6 D'OCTUBRE

El jutjat número quatre ha procedit a la diligència d'embargament dels béns dels ex-consellers de la Generalitat senyors Lluhí, Gassol i Comorera

El Jutjat núm. 4 estigué ahir als domicilis dels consellers senyors Lluhí, Comorera i Gassol, per a procedir a l'embargament dels béns. Només es pogué embargar la torre on viu el senyor Lluhí i els mobles, ja que els altres dos són inservents, per no tenir béns i viure amb familiars.

ANY NOU REIS	ELS MILORS OSSEQUIS	ANY NOU REIS
IMATGES RELIGIOSES NENS-BRESSOL		
RELLEUS	CRUCIFIXOS	CASA SUCHECA
Sagrats Cors de Jesús per a entronitzar		Bisbe.
2		2

Una conversa amb el senyor Martínez Herrera

(Ve de la primera pàgina)

els caps de diferents seccions de la Casa, suplinen les funcions que exercien a la Junta i Comitè d'Obres, a la Junta Mixta d'Urbanització i Casernes i al Comitè de Finances de la repetida Junta, els consellers que delegava el Pte. Consistorial.

Per ordre del general Batet fou suspès el funcionament de l'Associació Instructiva d'Obres i Empleats Municipals i es disposà que el senyor Gerard Rovira, capità de la secretaria de l'Ajuntament, es fes càrrec dels elements de l'enquadrament.

L'afé de l'Patronat de l'Habitatge de Barcelona fou estudiat i s'acordà, d'acord amb el president accidental de la Generalitat, deixar-lo ajornat.

S'aconsegui que la Companyia del Nord s'avingués a començar els treballs preparats per la Comisió Tècnica dels Enllaços Ferroviaris de Barcelona, consistents, de moment, a fer subterrani els passos a nivell a la zona de l'Eixample.

El 15 de novembre es disposà que fossin amortitzades totes les places vacants en aquell moment i totes les que hi quedessin fins al 31 de desembre. Això ha representat un estval de 1.200.000 pesetes en el pressupost. El senyor Martínez Herrera assenyala això com una orientació a seguir pel pròxim Ajuntament.

Les Delegacions de Barri, que substituen els antics Alcaldes de Barri, foren suprimides perquè foren considerades de caràcter polític. També foren suprimits els Comitès de Beneficència.

Es retorna als senyors Huguet i Puig i Alfonso, la representació municipal a l'Hospital de Sant Pau, la qual els havia tret l'Ajuntament del 14 de gener.

Es disposà l'activació dels permisos de construcció de voraries, canalitzacions, etcetera, i s'obtingué de la Generalitat accidental que l'Ajuntament pogués construir voraires.

També s'estudia la construcció urgent d'un túnel a la línia del Ferrocarril de Sarrià i d'un ramal d'aquesta fins al Tibidabo.

Els propietaris foren communitats a fer les obres que manen les Ordinances Municipals, a fi d'ajudar la solució del problema de l'atur obrer. Amb el mateix proposició es feu que continuessin les obres que faltaven per acabar l'enfonsament i reparació de les vies a la part del ferrocarril de M. S. A. fins a Sant Joan, construint-hi una estació.

Es l'exposició de conjunt de la seva labor, el senyor Martínez Herrera detalla l'obra de cada un dels Departaments de la Casa, durant els mesos d'octubre, novembre i desembre.

Esmenta que el Departament de Finances ha seguit executant el pressupost extraordinari de liquidació de Crèdits de l'any 1934, se

El magistrat del Suprem senyor Rubio, qui es troba a Barcelona realitzant una investigació a l'Audiència, s'ha posat molt sobtadament

Aquest matí no han continuat la seva tasca els magistrats inspectors d'aquesta Audiència, per haver sobrevingut un atac al magistrat don Rafael Rubio.

Amb les preocclusions que el cas requeria, fou traslladat a l'hôtel on s'estatjava.

Sembra que continuaren així el seu restablert, i que la dolència per ara no ofereix gravetat.

La Gaceta arribava avui, publicant la concessió accedit a la sollicitud dels senyors Rubio i López de Haro, de diètes de 55 pesetes diàries per llur estada a Barcelona.

guint les normes i l'orientació dictades per la Comissió Gestora del citat pressupost, i fa constar que, d'acord amb l'ordre de la Generalitat, ha prorrogat el pressupost de 1934 per a tot l'any 1935.

El Departament de Foment ha suspès el concurs per a l'adjudicació de les vuit línies d'autobònis que han de donar comunicació a les barriades extremes. Ha invertit 28.955 pessetes en la reparació dels danys sofrits per l'Ajuntament la nit del 6 d'octubre de 1934.

El arribar al Departament de Política Social, el senyor Martínez Herrera fa una crítica duríssima del que era aquest departament quan ell es féu càrrec de l'Ajuntament, i diu que era una acumulació de burocràcia ineficaç. Censura vivament el Pressupost de l'esmentat Departament de Política Social, política — diu — que no era sindi una comèdia. Afegix que la Borsa Municipal del Treball no havia servit mai per a col·locar quatre o sis ciutades cada mes. Tots els organismes d'aquesta Borsa, que són qualificats de literaris, han estat dissolts.

A la conclusió de la Memòria, el senyor Martínez Herrera, diu que, el fet de pertànyer al Cos d'Intendència Militar, l'ha empès a reduir la seva activitat al camp estrícte de l'administració, sense que hagi sentit cap mena d'influència política, i acaba repetint que convindria a l'Ajuntament de Barcelona l'aplicació durant molt de temps del govern municipal, que es concentra tota l'atenció en l'ordre, la rapidesa i l'eficàcia dels serveis públics.

Per a complir la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidament i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convencerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convencerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal, si no fos que la vida de la ciutat necessita quelcom més que una direcció administrativa: reclama la lluita, l'empara, la inspiració, l'empenta a vegades desordenada, i a vegades errònia, però empanta, a la fi, que no pot donar-li sinó la política...

El tinent coronel senyor Martínez Herrera, ha estat un home bon.

Dues o tres coses seves, personals, durant el seu mandat son, tan importants, si es poguessin dir, que convincerien absolutament d'això que us dic, tots els ciutadans de Barcelona, els de dreta i els d'esquerra...

Per a completar la nostra informació sobre els tres mesos de règim militar de l'Ajuntament de Barcelona, hem demandat a una alta personalitat que viu de prop les coses municipals, la seva opinió sobre la vida de Casa la Ciutat durant aquest temps.

El senyor Martínez Herrera — ens diu — ha estat un excellent gerent. Sota la seva direcció les coses de l'Ajuntament han rutilat rigidamente i amb la major normalitat del món. Tant, que aquest sistema de govern municipal seria l'ideal

Els diaris barcelonins d'avui

La reforma de la Constitució La coalició ministerial

"La Publicitat" s'ocupa de la reforma de la Constitució, i diu:

El tema de la reforma de la Constitució, d'uns quants dies ençà ha passat a primer terme. Ens sembla que ha passat a primer terme. Ens sembremos constitucionals vigents sobre la matèria.

L'article 125 de la Constitució diu que la Constitució podrà ésser reformada a proposta del Govern o de la quarta part dels membres del Parlament. En qualsevol d'aquests dos casos la proposició assegurà concretament l'article o articles que hagin d'ésser suprimits, reformatos o addicionats; la proposició seguirà els tràmits d'una llei i per a donar-se per aprovada la proposta de reforma caldran els vots de les dues terceres parts dels diputats en exercici del càrrec, si la reforma és proposada durant els primers quatre anys de vida constitucional, i el de la majoria absoluta després d'aquest termini.

Acordada la necessitat de la reforma segons aquest recepte, el Congrés en donarà per dissolt automaticament i seran convocades eleccions dintre del termini de setanta dies. La Cambra que resultarà elegida, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada, i després acorduarà amb caràcter de Corts ordinàries.

Això és tot el que disposen els textos legals. Amb una simple lectura salta a la vista que qualsevol reforma de la Constitució que s'intentés no podria ésser mai bufar i fer ampollas, sinó que reclamaria un període de temps considerable i uns tràmits includible, i el que és més greu, obligaria a una dissolució del Parlament. Es cert que el Govern té la iniciativa de la reforma i que pot proposar-la a la Cambra, aquesta proposició, però, com que encara no fa quatre anys que la Constitució fou votada, caldrà que la votessin les dues tercieres parts dels diputats, i si aquest quírum es produïda, la proposició de reforma quedarà aprovada; aleshores, però, la dissolució del Parlament seria fatal i immediata.

Quina conseqüència poden tenir, doncs, els anuncis de reforma que la Ceda té tant d'interès a divulgar? Ben poca, certament, i qui interès tindria a provocar una dissolució del Parlament en aquestes condicions, si qui pot decidir en l'última instància la reforma proposada ha d'ésser el Parlament que surti de les eleccions generals obligades pel precepte constitucional? El Parlament nou, j'és segur que referendaria la proposició votada per l'anterior? No cal dir que el llenciament dels representants populars implicaria la renovació del Govern, i qui pot estar segur de guanyar una partida tan complexa i arriscada?

Tot aquest enrenou reformista és una diversió per a entretenir els frisos del partit; però si el senyor Gil Robles i el seu Estat Major consideren necessari recórrer a tals estratègies, és que temen veure's desbordats per la impaciència dels seus correligionaris que senten defraudades les esperances que posaren en la combativitat de la Ceda. I aquest és el veritable conflicte de la coalició ministerial. De la dreta es van desprendre elements que, com és natural, van a caure a les formacions que comblaven Calvo Sotelo i Goicoechea; de l'esquerra se'n separaren d'altres, que, decepcionats de la política radical, s'inclinen als rongels de les organitzacions republicanes afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en alguns aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualment. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriament, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

El Estatut de Cataluña o con la enseñanza laica? No señor: y están en su perfecto derecho (que es un deber de conciencia) sosteniendo sus puntos de vista unilateralmente o confesionales. ¡Ah! Pero, ¡caso el Partido Radical no se ha dicho siempre autonomista, y más que esto, federalista acárrimo, de aquél mismo federalismo que contemporáneamente proclamó el señor Companys el 6 de octubre?

Y no han sido siempre también, los radicales, camponeos osados,

irreductibles, inquebrantables,

ni más franco laicismo? Lo raro,

pues, no es que esos elementos tan

disparatados, tan heterogéneos, no

puedan ponerse de acuerdo, sino

que hayan sido capaces de hacerse

la ilusión de gobernar todos

juntos a un país, cuando parece

evidente que sus conciliaciones, en lo

que tienen de más íntimo y sagrado,

no pueden ponerse en contacto

en un segundo, sin sentir inmediatamente la más irremediable repelen-

cia. Hay cosas que no pueden ser. Y entre ellas está, por ejemplo, que un católico y un máson se pongan decentemente de acuerdo sobre la política religiosa. Que un monárquico de buena fe y un republicano sincero accepten igualmente un mismo régimen. Que un capitalista digno se aliane a las tendencias y leyes socializantes, sean marxistas o no. Que un hombre con verdaderas ansias de renovación pública vaya del brazo con un picaro de la política. Que un partidario de la absorción estatal se avenga con un autonomista. Y que un laico y un hombre de conciencia confesional puedan concertarse en materia de instrucción pública. Entre esos hombres tan dispares podrá haber componendas, caballas, pasteleos, enredillos, disimulos zancadillas y confusiones de todo género. Pero no habrá ni podrá haber nunca, una gota de verdad."

L'Auditor de Guerra conferència amb el general Batet

Aquest matí el coronel Ferrer ha estat a la caserna general de la Divisió, i ha conferenciat amb el general Batet.

A una part d'aquesta conferència hi assistí el senyor Portela.

Segons l'auditor, es troben ca-sualment i parlen de diversos asumptes.

El delegat de l'Estat diu que ha estat impossada una multa de mil pessetes a un diari local

Aquest migdia, en rebre el delegat de l'Estat els periodistes, els ha dit que la multa imposta a "La Publicitat", és de mil pessetes, i que aquesta ha estat aprovada pel general de la Divisió.

Un periodista ha preguntat al senyor Carreres Pons, si estava asabentat del rumor que circula sobre l'actitud que pensa adoptar el senyor Portela. Sembla que està disposat a dimítir el càrrec de governador general.

El senyor Carreres ha contestat que no havia arribat fins a ell aquest rumor i que ignorava si tenia o no fonament.

Es celebra un Consell de guerra contra un paisà acusat de tinècia il·licita d'armes de foc

Aquest matí, s'ha celebrat un consell de guerra contra Vicenç Navarro Valiente, acusat de tinècia il·licita d'armes de foc.

Al processat, segons consta a l'apuntament, en fer-li un registre a casa seva de la barriada de Sant Andreu, se li troaren un rifle i una pistola amb bala a la recàmara.

En la seva declaració digué que se les havia trobat i que es disposava recobrar-si les tierres, com los títulos i prerrograts de antafo, y que al socialisme, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

els que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanes afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en alguns aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualment. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriament, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualment. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriamente, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualment. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriamente, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualmente. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriamente, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualmente. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriamente, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen darrera la cautelosa prosa oficial.

Ceda i radicals patineixen la mateixa malaltia, i per combatre-la, els uns i els altres es veuen obligats a pregonar uns propòsits que no els passen de les dents. L'anunci de la reforma constitucional és una concessió de la Ceda per a intentar el seu públic; i c'herà d'aquesta cortina de fum es dissimulen preocupacions més greus i la pitjor de totes és el deficit d'autoritat i d'energia en què es troba actualmente. Dels problemes plantejats d'ençà que la coalició radical-cEDA s'estalvia al poder, cap no ha estat resolt satisfactoriamente, i el de Catalunya no és pas el menor de tots. Qui sap si a no trigar gaire serà aquest el que determinarà l'irreparable en l'àuria aventura governamental que menen Gil Robles i Lerroux!

"Gazet" publica un article a "La Vanguardia" en el qual diu que la coalició ministerial és una cosa d'impossible arrelament, donada la disparitat essencial dels seus elements. Diu:

¿Pues, ¿qué? ¿Acaso los agrarios votaron contra el socialismo marxista, porque querían implantar ese otro socialismo llamado cristiano? Lo que los propietarios de Extremadura querían, por ejemplo, era recobrar sus tierras, con los títulos y prerrogratos de antafo, y que al socialismo, materialista o espiritualista, se lo lleva el dia-blo. ¿Acaso las huestes de la Ceda son partidris de contemporizar con

los que se'n separen d'altres, que, després, s'apropien els rongels de les organitzacions republicanas afins, començant per la que capitaneja el senyor Martínez Barrio. Aquests desprendiments, que eren inevitables, perquè no hi ha res que estovi i relaxi com la convivència en el poder de dues forces polítiques distintes i fins contràries en algunos aspectes, són la causa de les inquietuds i del mal humor que s'endevinen

Guia de l'spectador

ACTUALITATS

Noticaris i Reportatges. «La tragedia de un torero».

ARNAU

«Es hora de amarnos» i «Un hom bretó valiente». Vegeu carteleras especials.

ASTORIA

«Mi vida entera» i Volando hacia Rio Janeiro».

AVENIDA

«Viva la Pepa», «Justicia» i «Sor Angélica».

CAPITAL

«El signo de la muerte». Vegeu carteleras especials.

CATALUNYA

«El negro que tenía el alma blanca». Vegeu carteleras especials.

COLISEUM

«Canción de cuna».

XILE

«Trágica atracción» i «Viva la vida».

ESPLAI

«Anna Maria», «Es hora de amarnos» i «Carolinas».

EXCELSIOR

«Hay hombres con suerte» i «Paz en la tierra».

FANTASIO

«Por un millón». Vegeu carteleras especials.

FEMINA

«Que calamidad» i «Toda una mujer».

FLORIDA

«Un hombrécito valiente», «Mi vida entera» i «Bolero».

KURSAAL

«La chica de las montañas» i «La caída de un Imperio». Vegeu carteleras especials.

MARYLAND

«Las cuatro hermanitas». Vegeu carteleras especials.

METROPOL

«El fakir del hotel» i «El rosa».

MISTRAL

«Viva la vida», «Compañeros de juerga» i «Un crimen en la noche». Vegeu carteleras especials.

PARIS

«Sola con su amor», «Ignominia». Vegeu carteleras especials.

PATHE PALACE

«Amor sobre ruedas» i «Paz en la Tierra». Vegeu carteleras especials.

PUBLI CINEMA

Curiositats. Dibuix en colors «Ecstasy», etc.

TIVOLI

«Ella era una dama». Vegeu carteleras especials.

URQUINAONA

«La isla del tesoro».

«La Santa y el loco»

La popular novella alemana «Ellasabell», ha estat portada a la pantalla sonora per la productora Edida Film i distribuïda en el nostre país per CUFSA, amo el títol de «La Santa y el loco».

Els troben davant un film ple d'interès i dramatisme on no se sap què elogiar més, si la tècnica, els primers plànols a l'aire lliure o la interpretació artística. «La Santa y el loco» és una pel·lícula alemanya pel quatre costats. Sentiment i cervell, emoció i dolor.

La «Santa», paper que interpreta, amb el nom d'Isabel, Hertha Trielle, la feliç estar de la discutida pel·lícula «Notes d'uniformes» adquereix una expressió justa i espiritual.

La filla del banquer berlines Diederich, qui per la seva bellesa singular ha captivat el pintor Waldorf i el «boig», és una figura que adquireix en aquesta pel·lícula un fort dramatisme emotiu i captivador.

La poesia dolcosa de l'alemanya

CINEMA PARIS

Av. Portal de l'Angel, 11 i 13. Telèfon 14544

Aquesta nit, a les 9'45:

Sola con su amor

per Shirley Sidney.

L'interessant film Paramount:

IGNOMINIA

Els despatxos a guixeta per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les sis.

SALONS CINÆS

TEATRE TIVOLI. — 10 nit. «ELLA ERA UNA DAMA», per Helen Twelvetrees.

FEMINA. — 9'45. «QUE CALAMIDAD», «TODA UNA MUJER» (Ann Harding), 10'50 nit.

CAPITAL. — 10 nit. (EL SIGNO DE LA MUERTE) (Peter R. Wiles), 10'30 nit.

CATALUNYA. — A les 10 nit. «EL NEGRO QUE TEÑIA EL ALMA BLANCA», en espanyol, Antonieta Colomé, 10'45 nit.

KURSAAL. — A les 9'30 de la nit. «LA CHICA DE LAS MONTAÑAS», «JUAREZ Y MAXIMILIANO» (Medea de Novara), 10'50 nit.

ACTUALITATS. — Noticaris, reportatges Fox i «UN VIAJE POR FLANDRES».

PATHE PALACE. — «HAY HOMBRES CON SUERTE», «PAZ EN LA TIERRA» (Madeleine Carroll).

EXCELSIOR. — «HAY HOMBRES CON SUERTE» i «PAZ EN LA TIERRA».

CINEMA - MODES

LES ESTRENES

FEMINA. — «Toda una mujer» i «Qué calamidad!»

Els Artistes Associats ahir es trenaren al Femina dos films: un d'americà, de la «20th. Century», «Toda una mujer», per Ann Harding, i un d'anglès, de la British & Dominions, «Qué calamidad!», per Sidney Howard.

Aquest darrer film, passat de complement, és una farsa astrançada de pur humor angles. Amb pallassades molt divertides. Film intradóscent, naturalment, però xocant, realitzat per Mc Lean Rogers.

El film bàsic del programa, es «Toda una mujer» — «Gallant Lady» en anglès — d'argument com fet a posta per a il·luminat personal d'aquesta artista excepcionallíssima que és diu Ann Harding.

En l'ençà interpretatiu de «Toda una mujer», hi ha Tullio Carminati, aquells famós galans joves del cinema mut, que sempre feia parella o amb la Pina Menichelli o amb la Bertini. Tullio Carminati ja no és ara el «guapo dels ca-

bles rinxolats», com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i na-

bells rinxolats, com aleshores. Ha envejat un bon xic, però amb la seva corpulència encara aguantà el tipus com a «castigadora», de segon rengle. Petita revifalla la seva, que no arriba però a la forma d'un Adolph Menjou o a la d'un Lewis Stone, perquè aquest film Carminati no té pas un paper de molta emporta.

Els moralistes, els retrògrades, els tradicionalistes, el xovinistes i

JOSEFINA DIAZ

TEATRE - MUSICA

CONVERSES

J. Puig i Ferrater té una obra...

...però no vol que sigui dit.
—Crec que treballa per al teatre, Puig?
—Per al teatre?
—M'han dit que teniu una obra...

—No tinc res. Ni projectes.

—Així, doncs, com és que la gent diu que...

—Qué, qué?

—Que teniu una obra.

—La gent no sap qué dir.

—Com es titula?

—Qué?

—L'obra que teniu.

Josefina Diaz avui rep l'homenatge de Barcelona. En les constants visites a la nostra ciutat amb què Josefina Diaz ens ha obsequiat aquests darrers temps, l'excellent actor castellana s'ha fet creditors de la simpatia dels barcelonins. L'homenatge d'avui no és altre cosa que la manifestació cordial d'aquesta simpatia.

Perquè Josefina Diaz ha tingut, a més, l'encert d'offer-nos les més belles creacions femenines en les seves actuacions a la nostra ciutat. La cura en la tria del seu repertori, en la qual el seu company Manuel Collado té part principalissima, ha permès als barcelonins de veure Josefina Diaz encarnant les més contraposades figures i demonstrant els seus admirables drets d'actriu sensible i fina.

La recordem, en la data del seu homenatge, en la figura de la dona apassionada i segura de «Bodas de Sangre», de Garcia Lorca, en la figura central de «Dominó», d'Achard, en la gentil fermeza i dignitat de «Camarada». Josefina Diaz s'apareix en totes com una de les primeres figures de l'escena castellana.

Un concert «únic» d'Artur Rubinstein

Ja es sabut que dintre l'ambient musical barcelonès un concert del famós pianista Rubinstein constitueix sempre la suggestió màxima per al públic filharmònic. El pròxim diumenge, dia 7, a les deu de la nit, al Palau de la Música Catalana, aquest gran pianista supererà les esperances dels més exigents, interpretant un programa en el qual els noms de Brahms, Chopin, Debussy, Bela Bartok i Falla estaran magnificament representats.

Rubinstein, el cas més excepcional de domini pianístic, aportara a les obres d'aquests mestres la força iluminosament expressiva de la seva personalitat.

RUBINSTEIN

Es a Barcelona, on ha d'actuar un dia d'aquests, el gran pianista polones Artur Rubinstein.

Aquest famós pianista, molt conegut a la nostra ciutat per haver-hi actuat en altres ocasions, nasqué a Lodz (Polònia), l'any 1889. En la seva infantesa va ésser deixeble de Rudolf Maria Breitkraut, a Berlin, com també de Joactiem, a la matxa ciutat. Durant alguns anys, sentint-se en possessió d'una solida base musical, va desenvolupar el seu temperament, tot sol, amb un agut instant autodidacte.

Tot just complets els disset anys va començar la seva carrera de concertista a París, on assolí un

—No tinc obra. Ni tan sols títol.
—Doncs jo tinc el títol de la vostra obra.
—Com es diu?
—«Gelosia».
—Com ho sabeu?
—Perdoneu; sóc jo el reporter; i no pas vós.
—Bé, si; es diu "Gelosia". Es un drama, sabeu?
—Ja era hora. Feia temps que no havieu escrit res.
—En aquesta obra hi tinc una certa ilusió.
—Època actual?
—Època actual, a Barcelona. Ambients senyoriolis. Millor, d'intel·lectuals.
—S'estrenarà?
—Suposo. Està en mans de qui l'ha d'estrenar. Però... és tan insegur, tot això.
—Teniu raó.
—Ehi! De tot això, ni una paraula.
—No tingueu por. Seré discret.

UNA CONVERSA AMB POAL-AREGALL

EL TANCAIMENT DEL TEATRE APOLO

Ha sorprès el món del teatre la notícia que l'Apolo, amb una obra acabada d'estrenar i que està en ple èxit, a tancar l'endemà del dia de Reis.

No pot negar-se que el fet és un xic estrany i precisament per aquesta raó hem tingut interès a mantenir una breu conversa amb l'autor de «Les verges caigudes» i conductor d'aquell teatre del Parallel.

Salem entorn d'una taula de cafè amb el senyor Miquel Poal-Aregall i li preguntem:

—Es cert que tanca l'Apolo?
—Tanca i no seria res d'estrary que aquest tancament de l'Apolo es prolongués més de dos anys.

—Em sorprèn la resposta. ¿Que potser no reuneix les degudes condicions de seguretat i d'hygiene?

—No és per ací. El tancament s'imposarà perquè no hi ha negoci possible en aquest teatre. Amb dir-vos que amb un promediu de recaptació de dues mil dues centes pessetes diàries no es possible aguantar-se. Està dit tot.

—No ho entenc. ¿Voleu dir que ha estat aquesta la recaptació que s'ha fet?

—Aneu a la Societat d'Autors i ho veureu. En aquest teatre i amb una companyia com la que ara actua, necessita, per aguantar-se, dues mil cinc-centes pessetes.

—Però l'obra agrada. L'èxit ha estat esplaiant. Com es compren aquest dijumene-ne fracàs.

—Senzillament, que deixant de banda que el teatre català en veu que no interessa als catalans, s'ha fet, al voltant de la meva obra una atmosfera injustificada. Penseu que adhuc per anunciar-la hem trobat obstacles. No ens l'han deixada anunciar a les columnes, i adhuc als tramvies hi pescaren inconvenients. A la ràdio, no.

—Potser el títol?

Fou molt aplaudida en la roba-mànega «Vizé d'artes», car la va dirigir justesa i expressius accents.

Els altres intèrprets cooperaren bé en el desenrotllament de l'acció

El mestre Padovani dirigí l'orquestra amb l'encert i competència que li són acostumats, i feu que donés el màxim rendiment.

G.

L'enorme popularitat i simpatia amb què compta a Barcelona l'actriu Josefina Diaz de Artigas, fa pronosticar per a la funció del seu benefici un èxit sense precedents: sobretot estrenant, junt amb la companyia que acabilla amb Collado, la comèdia de Bernstein «Melos» (Melodrama), que tants i tan apassionats comentaris han encès en la foguera teatral.

L'estrena tindrà lloc a la nit, i són ja moltes les peticions que han formulat a Comptacióndaria els innombrables admiradors de Josefina Diaz de Artigas, l'actriu de veu i gest meravellosos.

«Melos», que consta de tres actes dividits en onze quadros, es presentarà sota el següent repartiment:

—Romana, Josefina Diaz de Artigas; Pedro Balcells, Manuel Collado; Blanc, Pedro E. Cuena; parroquianos, C. de Toledo i C. dels Reyes; Cristina, G. Campos; Doctor, J. Pic; Criada, C. Reyes; Consumidores, A. Candal i G. Calvo; Apache, C. Sanz; Criat, D. Jerez; Decorat de Bartolozzi.

Donada la categoria artística de la beneficiada i d'la obra que es tancarà aquesta nit, la funció d'avui al Barcelonès pot qualificar-se com veritable esdeveniment.

«Melos» (Melodrama) representarà també demà, dissabte, en les funcions de tarda i nit.

Mariano Asquerino té en l'escena italiana un històric que el col·loca en primera fila entre els nostres primers actors, i té, entre nous altres, un públic addicte que el vol per la seva simpatia, i el recorda per les seves campanyes i felices interpretacions.

La més feliç d'aquesta temporada, que termina dintre poques dies, és la de l'Antón Laurido de «La Papirusa», veritable creatura de Mariano Asquerino. Aquest gailec que consagra la seva vida i posa tota la seva ilusió, quan torna d'Amèrica carregat d'or, en veure la seva filla casada amb el fill dels seus amics amos i instalada com a mestressa i sehora en aquella Pazo dels marquesos en ell fou criat de quadres, troba la millor realització en Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Per a destacar-lo encara més, les representacions de «La Papirusa» de demà, dissabte, són en honor del creador d'Antón Laurido, de Mariano Asquerino. Una gran part del formidable èxit d'aquesta comèdia, correspon, sense dubte, a aquesta personalissima interpretació de Mariano Asquerino.

Futbol

Els àrbitres que actuaran en els partits de Lliga de diumenge

Els àrbitres que han estat designats per a dirigir els partits de la sisena jornada del campionat de Lliga, primera i segona divisió, són els següents:

PRIMERA DIVISIÓ

Espanyol-Barcelona, Vilalte. Atlètic de Bilbao-Madrid, Arribas. Atlètic de Madrid-Betis, Ostalé. Donostia-València, Valles. Oviedo-Arenys, Melcon. Sevilla-Racing, Canga Argüelles.

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup:
Celta-R. Ferrol, Villaverde. Vallolid-Aravés (no designat). Sporting-Baracaldo, Isaac Fernández.

D. Corunya-Nacional, Campo. Segon grup:
Badalona-Girona, Cornellà. Osasuna-Sabadell, Jauregui. Saragossa-Iruñ, Castrenses.

Tercer grup:
La Plana-Hèrcules, Comorera. R. Granada-Eix, Iglesias. Gimnàstic-Llevant, Palaguer. Murcia-Malacitano, Torres.

La tasca dels Comitès de Competició

El Comitè de competició de la Primera Categoria B ha d'entendre en el cas del partit jugat entre el Tàrraga i el Colleja, en el qual l'àrbitre senyor Alvarez fou apallissat pel públic, a malgrat d'esser protegit per la directiva del Tàrraga, segons l'esmentat àrbitre fu constat en l'acta del partit.

El de la segona categoria ha d'entendre en el del partit Blanes-Malgrat, en el qual l'àrbitre seiyor Paez expulsà dos jugadors del Blanes i un del Malgrat per agressió mútua. Aquest incident exasperà els ànims del públic, el qual envat el terreny de joc i apallissa el sevisor Paez.

També en el partit Figueres-Tordera es produïren incidents i intent d'agressió a l'àrbitre. Sotsoament intervingué la força pública i espanyaguà els ànims dels més exaltats.

I un altre cas que donarà feina al Comitè de Competició de la segona categoria, és el del partit Martorell-Rubi. Aquest darrer es presenta a l'hora assenyalada per a començar, però el Martorell ho fa amb gran retard i amb quatre jugadors mal inscrits.

L'equip nacional s'entrenarà dimecres vinent

Per a preparar-se amb vistes al partit internacional Espanya-França que s'ha de celebrar el dia 24 del corrent, al camp de Chamartín, de Madrid, la Federació Nacional ha decidit celebrar un partit d'entrenament dimecres vinent, contra el conjunt hongarès Bosckay.

El seleccionador nacional doctor García Salazar, ha convocat els següents jugadors:

Porters: Zamora i Nogués.

Defenses: Ciriac, Quincoces, Zabalo i Aedo.

Mitjans: Cillurra, Muguerza, Ibarra i Lecue.

Davanters: Lafuente, Vantolira, Requeiro (Ll.), Långara Hilario, Raich, Gorostiza i Bata.

En la llista dels jugadors convocats, com es pot veure, figuren Nogués, Zabalo, Vantolira i Reich. De l'Espanyol no n'entra cap.

De les Balears

Després dels partits de diumenge passat a Les Illes Balears, la classificació dels clubs que prenen part en el Campionat de Mallorca, és la següent:

Constància, 10; Balears, 7; Mediterrània, 6; Mallorca, 6; Atlètic, 2.

En el de Menorca, la puntuació actual és:

C. D. Ciutadella, 12; C. D. Menorca, 10; Unió Sportiva, 6; C. D. Vila Carles, 8; C. D. Illenc, 4; C. D. Sant Lluís, 2.

En el campionat de Menorca, diumenge vinent correspon jugar en el grup Barcelona, de la segona categoria del Campionat de Catalunya:

Badalona-Garcia.

Atlètic-U. E. Gràcia.

Català-Gràcia D. C.

* Partits del campionat comarcal de Lleida per a diumenge:

Palau-Mollerussa.

Bellanes-Borges.

Ibars-Cervià.

* Demà, al matí, a l'església parroquial de Nostra Dona de Montserrat, tindrà lloc el casament de notable jugador blau-grau Patrici Arnau, amb la bella i distingida senyoreta Matilde García i Gardeña.

* Ha presentat la dimissió irrevocable del seu càrrec de president de l'Atlètic de Madrid, don Rafael González Iglesias.

* El P. F. C. Wien, de Viena, diumenge vinent jugarà l'últim partit a les Illes Canàries. Després, marxarà cap al seu país, i de pasada jugarà un partit a Inca el dia 13, amb el Constància, campió per tercera vegada, de Palma de Mallorca.

* El Consell d'Apelació ha ratificat el fall que el Comitè de Competició donà al cas Viladecans-Foment, en el qual eren suspesos de joc Manuel García i Víctor García, del Foment de Molins de Rei, per sis i tres mesos, respectivament. Es manté en la dicta ratificació, integrament, la multa de 150 pesos, i a més a més s'imposa una suspensió de dos mesos a l'àrbitre que dirigia el partit esmentat, per no haver consignat en acta fets que després han estat esbrinats. Al Foment, se li descompenen els dos punts del partit i un altre punt de la classificació general.

LES NOSTRES ORGANITZACIONS

La XVI Jean Bouin

En fer-nos carreg conjuntament amb el Centre d'Esports Aire Lliure, de l'organització de la gran prova Jean Bouin, ja sabem els esforços que hauríem de fer. Els acceptarem, però, convencuts que aquesta prova per la seva importància i popularitat, mereixia tota mena d'esforços i sacrificis.

Jean Bouin és tota una història d'atletisme català. Començà l'any 1920. Fou en record d'aquell gran atleta francès que després de donar dies de glòria a la seva pàtria, morí per ella en els camps de batalla l'any 1914, poc després de començada la guerra.

Aquesta prova és la més popular i important que s'ha celebrat a Espanya. Ha assolt moltes vegades inscripcions superiors als cinc-cents atletes. Qui no recorda els arribades del Gran Premi Jean Bouin, a l'Aire del Triomf!

El sol arunci de l'organització d'enguany ha despertat l'entusiasme en la majoria dels nuclis atlètics. De seguida s'han rebut inscripcions per a la carrera reservada als neòfits. Tenim la certesa que cada dia, i fins el dia 20, serà una pluja d'atletes els que ens claran que volen actuar en aquesta carrera.

Desitgem que aquest any el XVI Gran Premi Jean Bouin, que portarà anells, en la carrera d'Espanya, i el Campió de Catalunya de Fons, superi els anys anteriors.

Els nostres lectors podran llegir a continuació l'història d'aquesta

Motor

Definitivament són 170 els inscrits al Rally de Monte-Carlo

La llista definitiva d'inscripcions al Rally de Monte-Carlo, que podríem enomenar campionat del món de turisme, ens dóna la xifra rècord de 170 participants.

Tots han d'arribar a Monte-Carlo el divendres, dia 23 del corrent.

Aquests 170 participants preniran la sortida als llocs 4 hores següents:

35 a Palerm, el dia 19, de les 6'52 a les 7'26, i seguiran via Roma, Pàdua, Viena, Estrasburg (4072 quilòmetres).

20 a Tallinn, el dia 19, de les 7'12 a les 7'33, i seguiran via Kaukas, Varsòvia, Berlín, Brussel·les (3973 quilòmetres).

6 a Atenes, el dia 19, de les 9'51 a les 9'56, i seguiran via Belgrad, Viena, Estrasburg (3786 quilòmetres).

32 a Umea, el dia 19, de les 10'05 a les 10'06, i seguiran via Estocolm, Copenhagen, Haunare i Brussel·les (3784 quilòmetres).

7 a Bucarest, el dia 19, de les 15'02 a les 15'08, i seguiran via Jassy, Varsòvia, Praga i Estrasburg (3772 quilòmetres).

29 a Stavanger, el dia 19, de les 10 a les 10'28, i seguiran via Oslo, Copenhagen, Hannover i Brussel·les (3700 quilòmetres).

24 a John-O'Groats, el dia 19, de les 23'27 a les 23'52, i seguiran via Londres, Bòtona, Nantes i Baiona (3882 quilòmetres).

4 a València (Portugal), el dia 20, de les 11'41 a les 11'45, seguiran via Lisboa, Sevilla, Madrid i Baiona (2986 quilòmetres).

1 a Koensberg, el dia 20, a les 11'02, i seguirà via Varsòvia, Berlin Brussel·les (2950 quilòmetres).

1 a Lisboa, el dia 20, a les 23'54, i seguirà via Sevilla, Madrid i Baiona (2500 quilòmetres).

1 a Harrogate, el dia 20, a les 23'18, i seguirà via Londres, Bòtona, Nantes i Baiona (2434 quilòmetres).

1 a Berlin, el dia 21, a les 11'01, i seguirà via Hannover, Brussel·les (2068 quilòmetres).

1 a Marsella, el dia 21, a les 23'03, seguirà via Nantes i Baiona (1612 quilòmetres).

8 a Amsterdam, el dia 21, de les 23'36 a les 23'43, i seguirà via Brussel·les i Lió (1496 quilòmetres).

L'ingrés d'en Pagès al F. C. Barcelona

Per al F. C. Barcelona d'ençà d'una temporada torna a lluir el sol dels bons temps futbolístics.

I això ha coincidit amb el moment en què s'ha aconseguit que tot l'equip dels "Barcelonins"—és a dir tot l'equip—estigui format per xics de casa nostra. Hi haurà algú que considerà aquest fet sense gaire importància. Però jo em permeto de creure que és transcendental per a la vida d'aquest club i que mantindrà el seu prestigi i la seva altura mentre els jugadors siguin elements vernacles, mentre la política esportiva del club no es divorci del pais.

Una de les darreres adquisicions que ha aixecat més comentaris ha estat la de l'extrem esquerre Pagès.

Ja molts anys que coneixem en Pagès. El coneixem en quan, encara ell una mainada, ja feia filigranes amb una piloteta de dracs per la plaça d'una vila sedentaria. El coneixem de quan ja més format—però de totes maneres el més menut de tots—jugava amb nosaltres al primer equip d'aquella vila. Hem vist després la seva ràpida carrera, amb una brillantissima actuació als rengles del Girona; les gestions del F. C. Madrid per a obtenir-lo, finalment, el seu ingrés al nostre F. C. Barcelonista.

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

En Pagès és un noi molt modest i amb la gran qualitat de què és un veritable amateur del futbol, malgrat jugui indefugiblement com a professional. Les seves condicions de gran jugador ja les ha demostrades i les demostrarà encara més dins l'equip barcelonista. Per altra banda té a favor seu l'avantage d'ésser molt jove i d'una complexió atlètica que porta el nom d'«El Pepe».

EN TANCAR L'EDICIO

BARCELONA

Són processats vint individus acusats d'haver intervingut en els fets de Vilafranca

El jutge senyor Urrutia ha decretat el processament de vint individus que es troben detinguts, acusats d'haver intervingut en els fets revolucionaris registrats a Vilafranca. En canvi ha decretat la llibertat de dos individus que es trobaven detinguts a conseqüència d'aquella feta.

El jutge senyor Bibiana no aquest matí s'ha traslladat a Masnou

Aquest matí el jutge senyor Bibiana s'ha traslladat a Masnou per a continuar diligències relacionades amb les causes que instrueix.

En tornar a Barcelona ha decretat la llibertat de Ramon Pérez Camarasa i Ramon Roca, que es trobaven detinguts amb molts dels darrers fets revolucionaris.

un registre i hi ha trobat quatre pistoles amb les llicències caducades. Ha estat detingut el propietari de l'esmentat establecimiento i serà posat a disposició de l'Audiència Militar.

El cap de l'esquadra de destriuers que es troba al port de Barcelona visita el Delegat de l'Estat

Aquest matí, el capità senyor Adolf Llera, cap de l'esquadra de destriuers que es troba al port de Barcelona, acompanyat del cap de l'Estat Major, senyor Lluís Carri, han visitat el Delegat de l'Estat, senyor Carreras Pons.

Han estat sobresegades diverses causes

Per l'auditor d'aquesta Divisió s'han sobreseït les causes 956 i 802 de l'any passat, per robatori de taxis, sense que se sapguin quins són els autors. Les numerades amb els números 17, 18 i 19, d'aquest any, per robatori de taxi i mà armada, troballa de bombes col·locació de paquis, respectivament, tots contra autors desconeguts.

MADRID

El dia a Madrid

(Per telèfon. A dos quarts de sis de la tarda.)

El Consell ha acabat a dos quarts de dues d'aquesta tarda.

En sortir, el senyor Lerroux ha dit que hom farà una recomplció dels discursos que el President de la República ha fet en els darrers Consells, per a donar a la pùblica.

Donat que hi ha paràgrafos que es refereixen a la situació internacional i d'altres que no es poden llançar al carter, aquesta tasca necessitarà unes hores.

Tinc entès que no serà donada al públic l'experiència del President de la República sobre la qüestió Constitucional abans de 48 hores.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

De tots els aspectes plantejats pel President de la República, al Consell, en matèria constitucional, el que ha pràcticament més impressió als ministres, és la demostració que ha fet el senyor Alcalà Zamora de que, en virtut de la Constitució pot, en tots moments, disoldre les Corts actuals i les pròximes.

La impressió que hi havia a primera hora de la tarda de la celebració d'un altre Consell, no s'ha pas confirmat.

Sembra que el Consell ha pres unes hores per a mediar el que ha dit el president de la República.

El senyor Gál Robles es troba a Londres, amb la seva senyora. Hi ha la impressió que el senyor Gál Robles ha volgut deixar en plena llibertat el senyor Lerroux perquè faci el que cregui més convenient, donat els compromisos contractats.

El projecte de llei sobre fiances de llogaters promou també una nota de l'Associació de veïns i llogaters

MADRID. 4.—L'Associació Oficial de Veïns i Llogaters de Madrid ha fet pública una nota en la qual mostra la seva conformitat amb el projecte del ministre de Comunicacions relatiu a la fiança dels pisos.

La nota, diu aquesta entitat, té una aspiració antiga: que les fiances dels llogaters de finques urbanes, aigua i llum no estiguin en poder dels propietaris i de les empreses, i que passin a poder d'una organització estatal encarregada dels dipòsits i de percebre'n els interessos per tal d'aplicar-los a fins benèfics, especialment a la construcció d'establiments higiènics.

Per bé que el projecte del senyor Jalón no satisfa el tots les nostres aspiracions, no per això hem de deixar de defensar-lo amb la nostra.

Troballa d'un automòbil robat i robatori d'un altre

L'auto 54.276 B, que fou robat a la Plaça de Tetuan antí passada ha estat trobat abandonat a Sant Andreu.

Joan Volta Martorell ha denunciat a la policia que el dia 2, del garatge del carrer de Nàpols, 128, li fou robat el seu automòbil número 53.801 B.

Troballa d'armes en un establiment del carer de l'Arc del Teatre

En un establiment del carrer de l'Arc del Teatre, la policia ha fet

tra simpatia i el nostre esforç, i hem de prevenir que en les declaracions atribuïdes a les Cambres de la Propietat s'oculta que el Decret de lloguers exclou les finques construïdes després de 1934 i les de lloguers de més de 500 pessetes mensuals, i per tant la suma de les fiances és molt més important que la que la Cambra dóna co me exacta.

A finals d'aquest mes se celebra un Congrés d'logatters, i a l'ordre del dia figurarà aquest assumpte, i en el cas que encara no hagi estat resolt.

El jutge especial ha pres declaració a uns destacats socialistes detinguts aquesta matinada

MADRID. 4.—El jutge especial, senyor Alarcón, avui ha pres declaració als destacats socialistes senyors Rojo i Castro, detinguts aquesta matinada, com a complicats en els successos ocorreguts el dia 5 d'octubre a la barriada de la Guindalera.

També ha pres declaració a l'ex-governador de Cadíz senyor Vega Manteica i a l'amio d'una fàbrica d'armes d'Elbar, anomenat Llorenç Gabiondo.

Encara prestàclaració l'ex-cap dels Serveis d'Aviació, comandant Pastor.

Tres atracadors, a Santiago de Compostela maten un comerçant que els presenta resistència i aconsegueix fugir

SANTIAGO DE COMPOSTELA. 4.—S'ha comès en aquesta població un sagnant robatori a mà armada, en el qual ha resultat mort un comerçant d'aquesta localitat.

Tres individus es presentaren a la ferreteria de don Constantí Vilaverde, establierta en un lloc pròxim a la ciutat, anomenat Vilanova. Els tres individus esmentats demanaren un determinat article, i quan el comerçant anava a servir la demanda es tragueren les pistoles, i encançantolli li digne'ren que els llurés tots els diners que tenia a la caixa.

El ferri fou condut a un sarrion, on deixà d'existir al cap de poc d'haver-hi ingressat, sense que hagués recobrat el coneixement. No pogué, per tant, prestar declaració, i els familiars de la víctima han pogut donar cap detall sobre els atracadors, puis que aquests es foren escàpols de seguida.

El sucés ha causat fort impressió en aquesta població, per ésser el primer cas d'aquesta classe que es registra.

S'han pres mesures per tal de detenir els autors de l'atracament, que es creu que són forasters, per la qual cosa s'ha montat un servei rigorós de vigilància, i es creu que es podrà capturar aviat els autors del fet.

Detenció d'uns socialistes que són posats a disposició del jutge senyor Alarcón

MADRID. 4.—Han estat detinguts per la policia els dirigents socialistes Mariano Rojo González, José Castro Taboada i Pedro Llorente Lázaro.

Els detinguts passaren la nit a la Direcció General de Seguretat, i el dia 21 seran posats a disposició del jutge especial senyor Alarcón.

Sembra que Rojo i Castro Taboada tinen alguna relació amb el contraban d'armes, i que Llorente està acusat d'haver-se partit en els successos revolucionaris des enrotllats a la Guindalera els dies 6 i 7 d'octubre.

Una nota de la Direcció General de Comerç

MADRID. 4.—La Direcció General de Comerç ha fet pública la següent nota:

«De conformidad con lo dispuesto en el artículo 16 del decreto de 21 de noviembre del presente año, se publican las revistas «Exportación» e «Importación comercial», editadas por la Dirección General de Comercio y política económica y correspondiente al mes de diciembre, las relaciones de los importadores de productos contingentes por España, así como la cantidad a ellos atribuida para el año 1935, dándose un plazo de 15 días, a partir del 31 de diciembre, para que los expresados cupos puedan ser impugnados por los interesados. — Fabra.

Malgrat el dictamen del metge, s'oposa a posar-se al líst, per a poder assistir a l'arribada dels membres del Consell nacional feixista.

Per bé que el projecte del senyor Jalón no satisfa el tots les nostres aspiracions, no per això hem de deixar de defensar-lo amb la nostra.

Els comunistes promouen disturbis a l'interior de la mesquita de Tunis

TUNIS. 4.—Els comunistes mogueren un gran aldarull el dia primer de l'any, a l'interior de la gran mesquita, mentre hi havia el Bel.

A conseqüència dels dits desordres, el Govern ha decidit reprimitir totes les faltes de respecte vers el sobirà, i ha castigat amb l'exili dels trentaassos. — Fabra.

Els delegats de la U. R. S. S. i del Japó continuen tractant del traspàs del ferrocarril del Nord manxiria

MADRID. 4.—Per la secretaria del ministeri de Justícia han facilitat la següent nota:

«He leido lo que ha publicado en su artículo de fondo «El Liberal» de ayer en relación con la jubilación de los funcionarios judiciales, y sin perjuicio de rectificar en momento oportuno algunas inexactitudes que contiene dicho trabajo, interesa al ministerio de Justicia desmentir de manera clara y rotunda una afirmación que se hace.

Una nota del ministeri de Justícia sobre la jubilació dels funcionaris judicials

MADRID. 4.—Per la secretaria del ministeri de Justícia han facilitat la següent nota:

«He leido lo que ha publicado en su artículo de fondo «El Liberal» de ayer en relación con la jubilación de los funcionarios judiciales, y sin perjuicio de rectificar en momento oportuno algunas inexactitudes que contiene dicho trabajo, interesa al ministerio de Justicia desmentir de manera clara y rotunda una afirmación que se hace.

Els delegats de la U. R. S. S. i del Japó continuen tractant del traspàs del ferrocarril del Nord manxiria

MADRID. 4.—L'Agència Rengó informa que el senyor Kozlowsky, representant de la U. R. R. S. i el senyor Togo, delegat del ministeri de Negocios Estrangers japonès prosseguiren les negociacions per arribar a un acord en la qüestió del ferrocarril del Nord manxiria.

Sembra que una o dues entrevistes seran suficients per arribar a un acord sobre el traspàs del ferrocarril. — Fabra.

El citat periòdic dice:
... La Ley promulgada en la Gaceta el dia 19 de diciembre último lleva la firma del ministro de Justicia que representa a la Ceda en el caserón de la calle de San Bernardo.

Y, efectivamente, la ley de 27 de diciembre publicada en la Gaceta del 29 pagina 2.538, lleva la firma del ministro de Hacienda don Manuel Marnau y Ramón.

Dicha ley de Hacienda, entre las excepciones que hace, figura en su apartado cuarto la siguiente:

«Los funcionarios de las carreteras judicial y fiscal, los cuales serán jubilados forzosamente a los 72 años, siempre que al cumplir 70 informen las respectivas Salas de Gobierno que continúan con aptitud para el desempeño del cargo.»

Bien se vé, por lo anteriormente expuesto, que la argumentación de «El Liberal» se basa en afirmaciones inexactas.»

El tinent general Ardanaz reingressa a l'exèrcit

MADRID. 4.—La Gaceta publica ayer una orden del ministerio de la Guerra concediendo el reingreso a l'Exèrcit, amb el carre de tinent general en situación de reserva, don Julio de Ardanaz Crespo.

El senyor Ardanaz ha argumentado que el argumentación de «El Liberal» se basa en afirmaciones inexactas.

El senyor Silió ha estat elegit vice-president del Tribunal de Garanties

MADRID. 4.—En la reunión del Tribunal de Garantías Constitucionales celebrada ayer, ha estat elegit vice-president el senyor César Silió, per 11 vots contra 8 que no han obtingut el senyor Basilio Alvarez.

Arribades als ports dels Estats Units

En Balés

Des de 1er agost Es.

En Balés

EL REGULADOR
FABRICA DE JOIERIA I RELOTGERIA
JOAN BOIX
Relotger de l'Acadèmia de Ciències
Rambla de les Flors, 37, i Carme, 1
BARCELONA

ràdio

PROGRAMES • INFORMACIONS

RADIO ASSOCIACIO DE CATALUNYA

(Programes des de les 20 d'avui fins
a les 20 de demà)

E.A.J.-15 BARCELONA. 1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT
—ORQUESTRA DE RADI
ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA.
«Adéu», Prim; «Wake up and
the Lure of Barburies», Candide;
dream», seleccion. Porter; «Fiesta
gitanas», Escolar.

20'00.—SERVEL ESPECIAL DIN
FORMACIONS, retransmisió a les
emissores E. A. J.-33 RADIO TAR
RAGONA, E. A. J.-38 RADIO
GIRONA, E. A. J.-42 RADIO
LLEIDA.

CANVIS DE MERCADERIES,
21'00.—SERVEL METEOROLÒGIC, per carílio.
SERVEL METEOROLÒGIC, radia directament des del Centre Me
teorològic de la Universitat de
Barcelona. Retransmès a les
21'00.—RECITAL pel saxofonista
Frances Casanoves.

«Andante» (de la Sonata V per
a flauta de Bach. (Arranjament Casanoves.) «La Cinquanta

N. A. RIMSKY KORSAKOW

Autor de la conegudíssima «Canció India» que interpreta aquesta nit el saxofonista Casanoves, a R. A. de C. durant el seu recital que comença a les 21'05 h.

taine», Gabriel Marie. (Saxaphone), Wedocet. «Canció India», Rimsky-Korsakoff. «Capricho», Guirrech.

21'30.—SELECCIONS D'OPERETES per l'Orquestra de RADI

ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA.

22'00.—HORA EXACTA.

NOTICIARI PHILIPS «Edició de

notícies. Servel informatiu de no
tícies.

E. A. J.-33 TARRAGONA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

SERVEL METEOROLÒGIC, re
transmisió des de l'Universitat E. A.

J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

NOTICIARI PHILIPS «Edició de

notícies. Servel informatiu de no
tícies.

E. A. J.-38 GIRONA. 1500 kc/s. 200 w. 200 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

13'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

E. A. J.-42 LLEIDA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

MUSIC EN DISCOS

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-15 BARCELONA. 1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-38 GIRONA. 1500 kc/s. 200 w. 200 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

13'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

NOTICIARI PHILIPS «Edició de

notícies. Servel informatiu de no
tícies.

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-42 LLEIDA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-33 TARRAGONA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-15 BARCELONA. 1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-42 LLEIDA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-33 TARRAGONA. 1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'00.—HORA EXACTA.

Servel Meteorològic, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'05.—Retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».

21'10.—MUSIC EN DISCOS.

15'00.—Fi de l'emissió.

E. A. J.-15 BARCELONA. 1022 kc/s. 3 kw. 293.5 m.

AUVA
EMISSIO DE NIT

EMMISSIO DE MIGDIA

20'00.—Senys horaris pel carílio.

EMMISSIO D'IN
FORMACIONS, retransmisió des de l'emisso

riora E. A. J.-15 «Radio As
sociació de Catalunya».</p

Informació de Barcelona

A honor de Modest Sandoval

Anit passada va celebrar-se un sopar al Restaurant Catalunya, en obsequi de Modest Sandoval, veterà periodista que ha actuat durant una trentena d'anys, primerament al «Brus» i després a «La Vanguardia». Modest Sandoval deixa aquesta professió, després d'haver-la exercit amb una exemplar constància, tenint el respecte i la consideració de tothom. Prat de la Riba, quan Modest Sandoval feia informació a la Diputació de Barcelona, va dir de Modest Sandoval que era el tipus perfecte del reporter. Modest Sandoval ha estat sempre un gran informador. Ara li cal anar a residir a París, i al seu voltant, per tal de donar-li comiat, es reuniren un aplec d'amics, entre els quals figuraven Garrigó Gonzalo, Emili García Casas, Cao Pérez, Palau, Martí, Pujol, Costa i Den, Lladó i Figueras, Azpiazu, Matos, Antoni del Cerro, Marsà, Marsal, Ferrer Eguzabal, Maluenda, Enric del Castillo, Martínez, Martínez Tomás, Bru Falache, Ricard Suñé, Herrero, Salvador, Ayamami, Tarragona, Carvajal Sagrera, Rico, Navarro, Pedregosa i molts d'altres. Es reberen encara moltes adhesions, de les quals va donar compte Ricard Suñé. Entre aquestes adhesions figurava la del general Batet, el qual va traurem unes capses de tabac. Antoni Azpiazu, que era a la presidència, va dir l'afege que el general sentia pel senyor Sandoval. L'homenatjat era acorupnat a la taula de la presidència pel secretari de Redacció de «La Vanguardia», Josep Martínez Tomás; pel president de l'Associació de Periodistes, senyor Costa i Deu; i pels representants del Sindicat Professional del Centre de Repòrters, senyors Bru i Cerro. Martínez Tomás va dir, amb una mica molt escandalosa, l'afege que sentien els comensals per Modest Sandoval, del qual va fer un merescut i escaient elogi. Modest Sandoval va contestar amb unes paraules de sincera gratitud, plenes de cordialitat i de simpatia. Entrada la matinada ha finit aquesta festa de companyonia que ha resultat agraciadíssima. Diguem que el menú ha estat excellent i molt ben servit.

Es detingut un altre atracador

La policia, a darrera hora de la tarda, detingué Francesc Lozano Gomariz, conegut com a atracador. Se l'accusa d'haver participat en un atracament cometut a Les Corts, a conseqüència del qual s'emportaren uns dotze mil pesetes.

Com siqués que el detingut havia treballat a la fàbrica en un cometut l'atracament, fou reconegut i des de llavors la policia el cercava.

El Sr. Hurtado davant de l'Auditor

Anit passada, el senyor Amadeu Hurtado conferència llonga estona amb l'Auditor.

Una multa a «La Publicitat»

El senyor Carreras Pons rebé anit passada els periodistes per a comunicar-los que es veia en el cas, trist per a ell, d'haver d'imposar una sanció a «La Publicitat» per haver publicat, sense portar-ho a la censura, uns comentaris i una ampliació al Consell de ministres celebrat ahir.

Igual la quantitat de la multa, perquè sera el general Batet qui ho dirà.

Intent d'atemptat contra un tramviaire a Badalona

Ahir vespre, a tres quart de vuit, en arribar a la parada final de la línia del tramvia a Badalona, davant del Cafè Martin, un conductor que guia un cotxe, es veié aturat per tres individus que portaven pistoles.

El tramviaire, que els va veure venir, sortí de pressa del cotxe, i s'abastà contra un dels, al qual va prendre la pistola, mentre els altres subjectes fugien pel carrer d'Arme.

El primer també es féu escapó. Sembla que el conductor havia estat amenaçat altres vegades.

Rumors d'una detenció

Ahir a la tarda circulà novament el rumor que havia estat detingut el senyor Carner Riberta. Aquesta notícia no ens ha estat confirmada oficialment.

Atropellament

Ahir a la nit fou assistit de primera intenció al Dispensari de Gràcia, Francesc Puig, el qual va ser atropellat per l'auto-taxi 57809 B, al carrer de Provença, cantonada al Passeig de Gràcia.

El patient, després de guarir de primera intenció, fou traslladat a l'Hospital Clínic.

Atracament

Ahir respe, prop de dos quarts de vuit, entraren sis individus al Centre de la Cooperativa Industrial situada al carrer Bonaventura Muñoz, abans Pallars. 24. 26. Dos dels esmentats invididus vestien uniforme de guàrdia d'assalt. Els altres quatre que els acompanyaven van dir que eren agents de vigilància, en entrar a l'establiment i dirigir-se al seu gerent senyor Ramon Borràs Garcià.

Quan aquest els anava atendre, es van treure les pistoles i l'obligarren a lluir tot el diner que guardava a la caixa.

El senyor Borràs, sorprès, obrí

la caixa de cabals i els lluirà unes dues mil cinc-centes pessetes que hi havia.

Així que tingueren els diners, els atracadors puixaren en un automòbil que els esperava i desaparegueren.

Hom creu que l'auto és el taxi que fou robat a la Gran Via moments abans.

La policia practica recerques per tal de detenir els autors.

Informació de Madrid

La Diputació Permanent aprova la proposta prorrogant l'estat de guerra i demana l'atenuació de la censura de premsa

MADRID. 3. — A un quart de nou es reuní al Congrés de la Diputació permanent de la Cambra, amb assistència dels sevors Casanueva, Melquides Alvarez, Emilia Iglesias, Guerra del Rio, Goicoechea, Royo Villanova, Cantos, Horn, Bardaji, Carrascal i Salomon. Presidi el senyor Casanueva. S'examinà, en primer terme, la proposta del Govern per tal de prorrogar, durant un mes, l'estat de guerra a tot Espanya. Per alguns dels presents s'expressaren opinions que reforçaren les raons en què es fonamenta el Govern a formular la petició, i amb excepció del senyor Horn, que el seu vot, la proposta fou aprovada.

Seguidament es tractà del cas del diputat socialista, per Huévar, senyor Tirado, i es parà dels mitjans per alleujar la seva situació per tal com es troba malalt. El senyor Tirado es troba pres, per suposada intervenció en els successos revolucionaris del 6 d'octubre, i la Comissió de Suplicitors ha de dictaminar sobre la seva situació, si bé sembla que, en principi, el criteri és oposat a la concessió del suplicatori.

Per bé que tenint en compte, doncs, que l'assumptiu està pendent del dictamen de la Comissió de Suplicitors, el senyor Royo Villanova mantingué el criteri que la Comissió permanent de la Cambra, sobretot tenint en compte que no podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-se sobre aquesta qüestió.

Els senyors Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'aconseguí que es concordés al senyor Tirado que el seu

pronunciament no era de la mateixa opinió.

El diumenge el senyor Martínez Barrio serà obsequiat amb un àpat i pronuncià un discurs polític, al qual es dóna gran importància.

No podia reunir-se la Comissió de Suplicitors, havia de pronunciar-

se sobre aquesta qüestió.

El senyor Iglesias, Guerr, del Rio i algun altre diputat reforçaren la posició del senyor Royo Villanova, i s'acon